

gaard) sige, at naar han nævner en hel Del Ting, som han kunde have ønsket at stille Ændringsforslag om, er jeg ham taknemmelig for, at han ikke har gjort dette. Jeg kunde have ønsket, at det ærede Medlem saa heller ikke havde fremdraget Spørgsmaalene. Men jeg skal ikke komme ind paa mange af dem. Det ærede Medlem sagde, at han f. Eks. kunde have ønsket Bestemmelsen i § 2 om, at Formanden for Arbejdsanvisningskontoret skal vælges af mindst Halvdelen af det kommunale Raads Medlemmer, ændret til, at det skulde være med f. Eks. to Trediedeles Majoritet. Jeg gør opmærksom paa, at det er et Spørgsmaal, der heller ikke har været fremmed for mig, og som har været med under de Forhandlinger, der blev ført af de Mænd, der var saa elskværdige at efterkomme min Indbydelse til at drøfte disse Spørgsmaal i Ministeriet. Og naar de, hvis Ønsker faldt sammen med det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds, frafaldt dette Krav, var det, saa vidt jeg forstod, fordi de erkendte, at hvis man traf en saadan Bestemmelse, vil det i de allerfleste Tilfælde føre med sig, at der ikke bliver valgt nogen Formand, og saa skal Ministeren vælge. Det gælder ogsaa, saadan som Lovforslaget er affattet, at Ministeren skal vælge Formanden, hvis der ikke kan blive valgt en med Halvdelen — ikke af de mødte, men af samtlige Medlemmers Stemmer; man har altsaa villet sikre sig imod, at der skete noget tilfældigt, ved at ikke alle var til Stede. Men det kan jo ogsaa med disse Bestemmelser hænde, at man maa meddele Ministeren, at ingen har kunnet faa den i Loven fastsatte Majoritet, og saa skal Ministeren afgøre det. Men hvad vil en Minister saa være henvist til? Han vil, da han mangler Personalkendskab, spørge, hvem der i den paagældende Kommunalbestyrelse har været Tale om at vælge. Saa faar han at vide, at der var afgivet saa og saa mange Stemmer for den og saa og saa mange Stemmer for den, og saa skulde det være en mærkelig Minister, der ikke vilde sige: Saa tager jeg den, der fik det højeste Stemmetal. Det vil være sjældent, at en Minister har et saadant Personalkendskab, at han selvstændigt kan finde en Mand i en By, som han vil kunde vælge til den Stilling. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at man er blevet staaende ved dette. Men jeg skal ikke komme dybere ind derpaa. Jeg nævner bare saadan en enkelt Ting, for at man kan forstaa, at der over alle disse Spørgs-

maal har været tænkt baade af dem, der har ført Forhandlingerne i Ministeriet sammen med mig, og af mig, og jeg tror, at naar man ser Spørgsmaalene fra alle Sider, de bør ses fra, vil man erkende, at det, jeg har foreslaaet, i Virkeligheden er det bedste og det, som man, naar man skal søge at opnaa Enighed, maa blive staaende ved.

Det ærede Medlem (Holger Neergaard) nævnede ogsaa Spørgsmaalet om at faa den samme Mand til at staa i Spidsen for Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningskontorerne. Det ærede Medlem mente, han havde haft Grund til at vente, at jeg havde stillet et Ændringsforslag i saa Henseende. Nej, jeg har sagt, og det har jeg heller ikke noget imod at sige her, at det er muligt, at der, naar Arbejdsanvisningen er blevet organiseret, vil komme et Tidspunkt, hvor det maa siges, at een Mand kan overkomme Arbejdet begge Steder, og saa skal vi nok kunne enes om det. Men i Øjeblikket tror jeg, det er rigtigt, at man lader en Mand alene forsøge at faa Arbejdsanvisningskontorerne i saa god Gænge som muligt, og saa ser vi Tiden an med Hensyn til det andet.

Jeg kommer saa til det største og vigtigste Divergenspunkt mellem det ærede Medlem paa den ene Side og Lovforslaget og Udvalgsflertallet paa den anden Side, nemlig Forbindelsen med Arbejdsløshedskasserne. Jeg har haft lidt vanskeligt ved at forstaa det ærede Medlems Standpunkt baade her og under Behandlingen af Lovforslaget om Arbejdsløshedskasserne. Det ærede Medlem kom i Slutningen af sine Udtalelser med en Bemærkning, der vistnok gav mig Nøglen til Forstaaelsen af hans Standpunkt. Han sagde: Det er rigtigt, at der her i § 8 i Lovforslaget om Arbejdsanvisning staaer, at der hver Uge skal sendes Lister fra Arbejdsløshedskasserne til Arbejdsanvisningskontoret, og at Arbejdsanvisningskontoret selvfølgelig har Ret til at anvide de paagældende Arbejde. Men, siger det ærede Medlem, hvorfor skal saa Arbejdsanvisningskontoret meddele Arbejdsløshedskasserne, at nu kan den og den faa Arbejde, og saa skal Arbejdsløshedskasserne anvide den paagældende Arbejde? Dette berør paa en stor Misforstaaelse af det ærede Medlem. Der er slet ikke Tale om, at Arbejdsanvisningskontoret skal give Arbejdsløshedskasserne Meddelelse om, at nu kan denne eller hin faa Arbejde der og der, og at saa Arbejdsløshedskasserne kun skal se at faa fat i vedkommende arbejdsløse, som derefter faar anvist Arbejde fra Arbejdsløshedskassen. Nej,